

Ја се придружујем овим гласовима који су се малопре чули да се зове на одговорност, или да се државна власт барем озбиљно изјасни поводом неодговорних изјава неких санџачких политичара, чак неких који су били и министри у влади ове земље и посланици ове скупштине, а који, претпостављам, из неких својих разлога и сакупљања политичких поена дају све неодговорније и све запаљивије изјаве које директно задиру у уставни поредак Републике Србије. У том смислу, ја се слажем и придружујем овоме што је рекао колега Ђорђе (Милићевић) и неки други посланици.

Невоља је у томе што највиши, актуелни представници ове земље врло често дају изјаве које, нажалост, по последицама и импликацијама уопште нису далеко од онога што, ево, ових дана говори Сулејман Угљанин

Међутим, управо на то се надовезује моје питање, које иде на адресу председника Владе, председника Републике и министра спољних послова. Наиме, невоља је у томе што највиши, актуелни представници ове земље врло често дају изјаве које, нажалост, по последицама и импликацијама уопште нису далеко од онога што, ево, ових дана говори Сулејман Угљанин. Другим речима, са највишег места у овој земљи, лично од стране председника Републике, ми смо пре неколико дана, протекле недеље приликом његовог разговора са америчким сенаторима могли да чујемо како, цитирам: „Србија не може да прихвати независност Косова...“, али уз додатак и напомену „...ако не дође до компромисног решења“.

Са једне стране, сасвим је умесно и у реду залагање политичког врха Србије да се тражи компромисно решење за тај болни и највећи државни проблем који ова земља има, а то је проблем Косова и Метохије. Али, са друге стране, неприхватљива је таква изјава и то не од неког новинара, колумнисте, па чак и посланика – мада би на крају сви они и сви ми морали да водимо рачуна о ономе што говоримо, али сви они ипак имају више права од шефа државе који треба да симболизује и уставни поредак и државно јединство да говоре и спекулишу са тим да, очигледно, постоје неке могућности и неке претпоставке под којима би Србија могла да призна независност Косова.

Поготову у сусрету са западним званичницима и саговорницима, шеф државе више пута помиње „компромис“ под којим би Србија могла да призна независност Косова – што је апсолутно неприхватљиво и као што рекох, по импликацијама, то јесте нешто што задира у уставни поредак – ништа мање од онога што је говорио Сулејман Угљанин

То, нажалост, није пука омашка, више пута се то дешавало и више пута смо то могли да чујемо од председника ове државе. Ја сам у почетку мислио да је то неки неспоразум, да је можда лоше пренето, или се просто некада омакне неки лапсус. Нажалост, није тако. Поготову у сусрету са западним званичницима и саговорницима, шеф државе више пута (могу да наведем овде и таксативно колико, када се то све дешавало) помиње „компромис“ под којим би Србија могла да призна независност Косова – што је апсолутно неприхватљиво и као што рекох, по импликацијама, то јесте нешто што задира у уставни поредак – ништа мање од онога што је говорио Сулејман Угљанин.

Ако смо „сви за компромис“, шта значи компромис ако ви нудите управо оно што друга страна тражи – признање независности Косова?! И то као нудите пред

посредницима (ако ту уопште реч о неким посредницима) европским и америчким, који директно у тој ствари подржавају другу страну. Дакле, то вам је као у преговорима, као у трговини, као на пијаци... да ви унапред „убијате“ сопствену цену и одустајете од својих позиција поминући могућност да ћете одустати од онога од чега – и по функцији коју обављате а и иначе – не смете одустати. А то је Устав Републике Србије и то је Резолуција 1244.

Нажалост, све ово време, у последних годину дана, врло ретко сам чуо да шеф државе говори и помиње Резолуцију 1244, осим када га на то, рецимо, подсети руски амбасадори и руски високи званичници. Али сам од себе да помене ту резолуцију, то је врло ретко. А, са друге стране, више пута се чула та формулација и могућност „прихватићемо независност – ако буде компромиса“?! Да и не говорим о једној синтагми коју наши „западни пријатељи“ врло често кажу, а то је поновио недавно и Мајк Помпео, Стејт департмент и неки други амерички званичници попут Метјуа Палмера, а то је да они „очекују да се преговори наставе и да се окончају узајамним признањем“, наглашавам, „узајамним признањем Србије и Косова“.

Шта има неко да „признаје“ Србију? Србија је међународно призната и стара европска држава. Какав је то „компромис“ где се нама као решење нуди „признање од стране Приштине ? И коме то треба? Јасно је да се, заправо, ради о признању „Косова“ од стране Србије, и да је то оно што се тражи и што се, рекао бих, од стране нашег државног врха неодговорно нуди.

(НСПМ)

Видети још: [Посланици владајуће коалиције траже реакцију поводом Угљанинових изјава о Санџаку; Вукадиновић: Угљанинове изјаве су за сваку осуду, али исто тако и антиуставно понашање Вучића](#)

[Александар Вучић у разговору са сенаторима САД Роном Џонсоном и Крисом Марфијем: Србија не може да призна независност Косова ако не дође до компромисног решења](#)

